

Va. L'aur

Va. L'aur

DE HONDENDOKTER.

onden en ezels zijn mijn meest geliefkoosde dieren. Ik weet niet hoe gy er over denkt; maar ik *idolatreer* ze, de eersten om hun trouw, de tweeden om hun zoo vaak miskende voorzichtigheid. Daarom zoude ik, wanneer ik koning ware, het eerste, om my nu maar eens by de honden te bepalen, een monument voor Jan den Hondendokter laten oprichten, met allerlei hondtjensachtige allegorietjens.

Kent gy Jan, waarde lezers? Hy is een flinke, lange, breede, vierkante vent, wel wat een pedant standtjen, maar nog al oorspronkelijk in zijn doen en laten. Als gy niet wist wie hy ware, zoudt gy denken, dat hy weggelopen was uit het doek van een Italiaansch schildery; want waarlijk

zijn geheel uiterlijk teekent veel meer den zoon van dat gloeiend zuiden,

« Waar de tinten des velds en de kleuren der lucht
In schakeering wedievren en glansen,
Waar de maagden zoo teér zijn als liefdes gezucht
En zoo schoon als haar bloeiende kransen, »

dan wel het kind van het koude, nevelachtige noorden, welks krachtlooze zon een waar karrikatuur is van die gindsche koesterende gewesten. Maar — laat ik de zon de zon doen blijven en my slechts met Jan bemoeien. Zijn lange, wijde broek en kort wambuis zijn van fluweel; zijn galanterie houdt van geen laarzen: reden waarom hy zijn voeten steeds in nette lage schoenen verbergt; een grijze hoed (een echte vilten!) bedekt zijn zwarte lokken, terwijl een zwiepende badientjen in de rechterhand zijn toilet volmaakt. Zijn lange zwarte baard is het weelderig uiteinde van een bruin, mannelijk, fors gelaat, waarin onder anderen twee indrukwekkende donkere oogen, die onder de «gitgelijke» wenkbrauwen als kolen te branden staan.

Er moet in dit geheel een verwonderingwaardige toovermacht, een soort van magnetische sterkte gelegen zijn, want onze Jan temt er de kwaadaartigste honden mede. Hy springt met hen om, als Martin met zijn hyeenaas en tijgers deed, met dit onderscheid ten zijnen voordeele echter, dat hy de honden niet vooraf achter ijzeren traliën in bedompte kevis dénaturaliseert, maar de eerste de beste die gy op hem loslaat, hoe woedend van inborst hy wezen moge, door ééne blik doet krimpen en koesten, doet slapen en dood liggen! — Zijn wenk maakt doggen tot hazen, *New-found-landers* tot kanaries, ja slagersbullen tot muizen. Vele hondenlievende inwoners der Erasmusstad, overtuigd van zijn blinkende eigenschappen, hebben hem tot reiniger van hunne dierbaren aangenomen; zoodat hy hen (de honden namelijk) wekelijks ten hunnen huize komt kammen, wasschen, scheeren, en al de verdere naauwlettende, ontelbare, uit het fijnste gevoel opborrelende zorgen bewijzen, die tot het gebied van honden-adonisatie behooren. Zijn innigste teederheid echter is aan dat vertrek gewijd, hetwelk Jan in zijn woning tot een hondenlogement, kosthuis en hospitaal heeft doen inrichten. Waar men in dit vertrek ook de oogen slaat:

« 't Zijn hokken beneden, en hokken omhoog, »

hokken in de rondte en hokken in het vierkant, alle aan verschillende honden-

gasten ten gebruike afgestaan, die dan ook op hun zindelijk stroo, dat Jan op zijn tijd zorgvuldig vernieuwt, knabbelen of digestie houden, waken of slapen, knorren of kwispelstaarten, gezond of ziek zijn, al naar verkiezing en gelang van tijdsomstandigheden. Jans gasthuis is een El-Dorado voor alle jagers, die over kranke jachtgezellen treuren; een star van hope voor alle vijftigjarige maagden, die voor het leven van haar eerste en laatste liefde, haar van vet waggelenden mops sidderen; een vriendelijke haven, met één woord, voor al wat zijn ingewanden voor den edelen wolf-bastert toegenegen voelt rommelen: immers zoodanig is Jan in de geheime schuilhoeken van de natuur der honden doorgedrongen, dat er zelden een lijder onder zijn behandeling sterft, ten zij de kwaal doodelijk mocht zijn. ô Schitterend voorbeeld ter navolging, ook voor menschen-geneesheeren! Mochten dezen, wien men wel eens verwijt, dat ze daarom te onachtzamer zijn, omdat zy weten, dat zy hun fouten slechts te begraven hebben, JANS voorzichtigheid, belangstelling en naauwlettenheid afzien en zich toe eigenen! — Ik moet echter, om der waarheid wille, weder aan den anderen kant bekennen, dat Jan, ten minste volgens het gerucht, wanneer er wat mede te verdienen valt, zich niet ontziet, om een gezonden hond tot spijze voor eenen kranken natuurgenoot te slachten. Dit is nu zeker by ons niet wel praktikabel.

Daar men by vele groote heeren veel honden vindt, komt Jan veel by de groote heeren en de groote heeren by Jan; dikwijls toch heb ik hem aan de rijkste huizen zien aanbellen, waar hy om het een of ander consult geroepen was; dikwijls heb ik hem in al zijn glorie op de markt aanschouwd, omgeven van de blinkendste *fashionables* en fashionableste honden, met en in welke hy handel dreef. Dan kon ik het Jan aanzien, hoe innig hy overtuigd was van het gewicht zijner betrekking in de maatschappy; en ô, wanneer hy een goeden verkoop gedaan had, dan was zijn gelaat enkel opgewonden vreugde en edelen trots! — Deze laatste zielshoedanigheid moet echter door Jan een weinig be-teugeld en als zijn honden getemd worden. Immers zegt de booze wareld, dat onlangs, by gelegenheid eener harddravery, die door de heerlijkste paarden en schitterendste equipages uitmunte, Jan de vermetelheid gehad heeft, zich daar in te mengen, en wel in zijn gewoon costuum, bovendien gezeten op een groote lompe slepersknol met luchtdoordaverende hoeven en ijzerharden, veldoorboorenden ruggegraat, en omjankt van een kudde honden van allerlei geslachte. Daar zijn er die niet in gebreke blijven, dit voorval als een staaltjen van Jans oorspronkelijk werkenden geest aan te halen; maar Jan volge onzen

raad, en late zich door dergelijke schoon verniste woorden niet verleiden en het hoofd op hol brengen! Hy encaillere zich voortaan met geen paarden, maar ga op het ingeslagen hondenpad met moedige schreden voorwaart! Zijn huis blijve een beschuttende caravaneraï voor deze gezellige huisdieren: hun besteede hy zijn zorgen en moeiten, hun wijdde hy zijn gantschen levenstijd. Dan zullen deze regelen de grondvesten zijner gloriezuil (een waar *monumentum aere perennius*) worden, dan zal zijn naam tot by den laatsten der honden in zegening blijven, dan beitel men eenmaal met cierlijke letters in de latijnsche taal op zijn grafzerk:

L. S.

Hier rust wijlen Jan de Hondendoktor,

Geb. a° 18..

Gest. a° 18.. of 19..

In leven door al wat hond was en hond liefste

bemind en geprezen,

binnen en buiten Rotterdam.

Zegt het voort.

T. K.

DE NEDERLANDEN.

KARAKTERSCHETSEN, KLEEDERDRAGTEN, HOUDING EN VOORKOMEN

VAN VERSCHILLENDE STANDEN.

TWEE HONDERD TEEKENINGEN

VAN DE VOORNAAMSTE NEDERLANDSCHE KUNSTENAREN.

TEKST VAN DE BESTE SCHRIJVERS.

GRAVUREN

VAN DEN HEER HENRY BROWN.

OPGEDRAGEN

AAN HARE MAJESTEIT DE KONINGIN DER NEDERLANDEN.

's Gravenhage,

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN SCHOONE KUNSTEN.

BESTUURDER J. J. VAN RYCKEVORSEL.

1841.